

VLAAMSE REPUBLIKEINSE BEWEGING (VRB), Vlaams-nationalistische groepering die medio 1976 ontstond uit het **Taal Aktiekomitee** (TAK) en die het republikeinse gedachtegoed in de V.B. wou verspreiden.

Begin 1976 opteerde een kleine kern binnen het TAK onder impuls van TAK-woordvoerder **Piet de Pauw** voor een publieke stellingname ten gunste van een soevereine Vlaamse republiek. Op 28 mei 1976 werd te Gent een eerste Republikeinse Konventie gehouden waaraan een duizendtal Vlaams-nationalisten deelnam. Daar werd ook de oprichting van de Vlaamse Republikeinse Beweging bekendgemaakt, die aanvankelijk geconcipieerd werd als de politieke, ideologische werkgroep van het TAK. De leiding over de VRB werd toegewezen aan **Wim Verreycken** en de standpunten van de VRB werden uitgediept in het tijdschrift *De Taktivist*. TAK en de VRB groeiden echter uit elkaar onder meer omdat initiatiefnemer De Pauw, eens weg uit TAK, aan partijvorming rond de VRB dacht. Om over een mogelijke samenwerking met de anti-Egmont-groepen rond **Lode Claes** en **Karel Dillen** te onderhandelen vormden enkele VRB'ers in de zomer van 1977 een **Vlaamse Republikeinse Partij** (VRP). Deze VRP trad in oktober 1977 op initiatief van Verreycken toe tot de **Vlaams-Nationale Partij** (VNP) van Dillen, die zeker geen pro-republikeins standpunt innam. Om die reden maakte De Pauw de overstap niet.

De VRB stierf een stille dood maar werd begin 1980, onafhankelijk van TAK, heropgericht onder leiding van De Pauw. In april 1980 verscheen het eerste nummer van het VRB-tijdschrift *De Republikein*. Er werd gepoogd om in ieder arrondissement en aan de universiteiten republikeinse debatclubs en werk-

groepen te vormen. Op 25 oktober 1981 organiseerde de VRB te Antwerpen een tweede Republikeinse Konventie. Ondanks plannen om de VRB verder uit te bouwen moest de werking medio 1982 gestaakt worden bij gebrek aan financiële middelen.

PIET DE ZAEGER